

СКЖПЕРНИЦИТЪ И КУЧЕТО

(Стара и нова приказка)

Живѣли двама съседи. Тѣ били голѣми скжперници и натрупвали богатства следъ богатства. И на никого съ нищо не помагали.

Единъ день единиятъ съседъ казалъ на другия:

— Знаешъ ли, какво намислихъ нощесъ?

— Какво? — запиталъ другиятъ съседъ.

— Като слушахъ и въ твоя, и въ моя дворъ да лаятъ две кучета, намислихъ да оставимъ само едното. Защо да хранимъ две кучета, когато и едно стига!

— Браво, бе съседе! Наистина, хубаво и полезно нѣщо си измислилъ, — казалъ радостно другиятъ.

И още тозчасъ скжперниците убили едното куче и съборили оградата между двата двора.

Но отъ този день насетне общото куче започнало да слабѣе.

— Нали пази две кжщи, — казвалъ си единиятъ скжперникъ, — съседътъ ми сигурно му е далъ да яде.

Ала сжщитѣ думи си ги казвалъ и другиятъ скжперникъ. И кучето станало само кожа и кости, докато презъ една вечеръ умрѣло отъ гладъ.

И още сжщата нощъ скжперниците били обрани. Крадцитѣ спокойно преминали глухитѣ дворове, влѣзли въ кжщитѣ и задигнали всичкото злато, всичкитѣ скжпоцености на скжперниците и, безъ да ги види нѣкой, изчезнали въ нощта.

Така заради малкото човѣкъ губи многото.

Владимиръ Русалиевъ